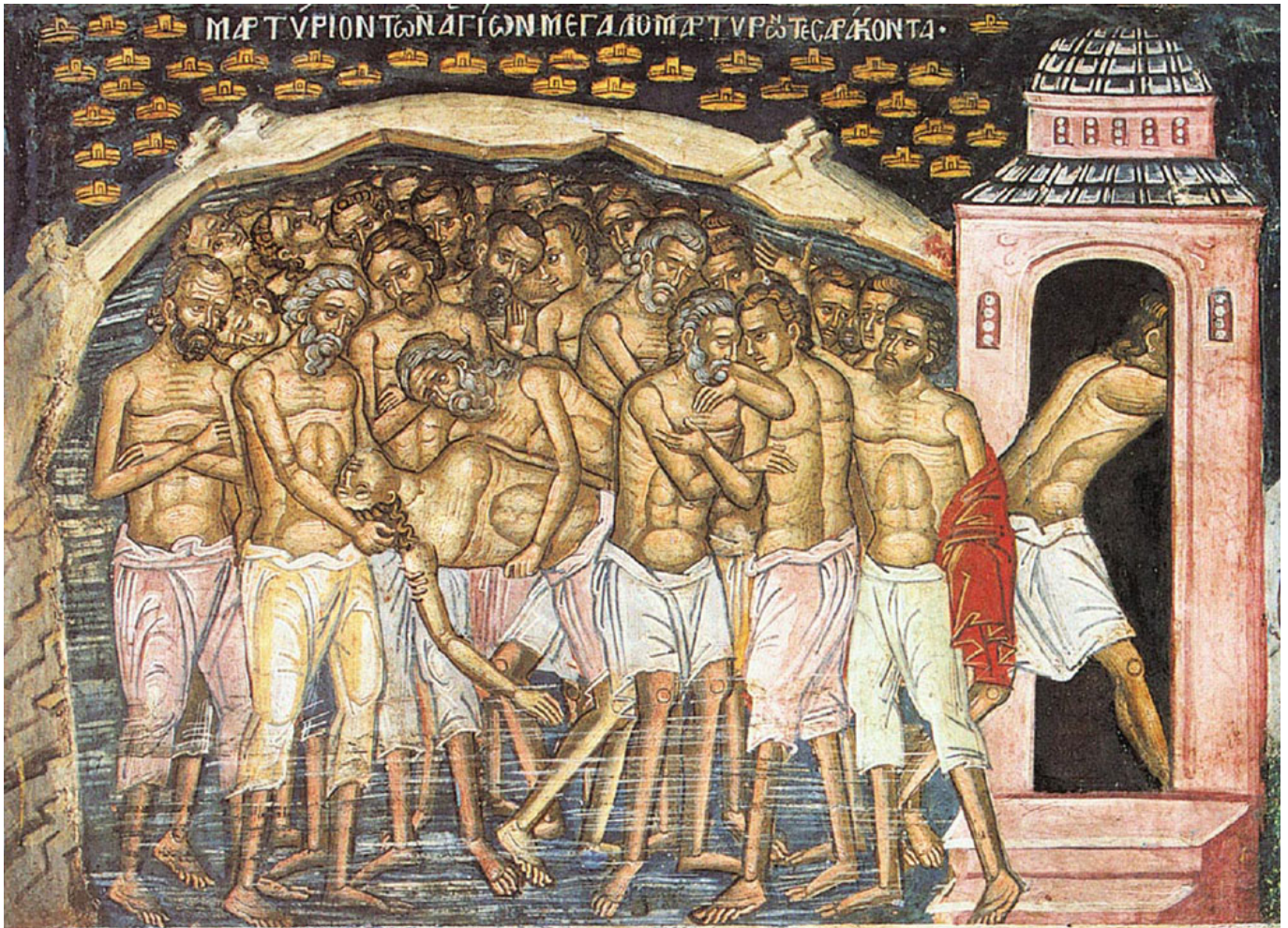

“Τη ελπίδι χαίροντες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

**Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου
Άνω Μακεδονίας**

Για να αντιμετωπίσουμε όσα η αγαθότητα του Θεού επιτρέπει στην ζωή μας, και που είναι πολλά και δυσβάστακτα πολλές φορές, χρειάζεται να έχουμε θάρρος : «Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε. Αλλά θαρσεείτε! Εγώ νενίκηκα τον κόσμον» (Ιω. 16, 33).

Θάρρος πρέπει να έχουμε, μας προτρέπει ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης, όταν αντιμετωπίζουμε πειρασμούς, την πονηρία των ανθρώπων, τον θυμό των αρχόντων.

Θάρρος όταν βλέπουμε την άγρια θάλασσα να μαίνεται. Μοιάζουμε συχνά με τους μαθητές του Κυρίου, που ταξίδευαν στη λίμνη της Τιβεριάδας και το πλοίο τους βρισκόταν στο «μέσον της θαλάσσης, βασανιζόμενον υπό των κυμάτων» (Μτθ.

14,22-36). Η εμφάνιση όμως του Κυρίου και οι λόγοι Του : «θαρσεείτε, εγώ ειμί· μη φοβείσθε» (Μτθ. 14,27), τους αναπτέρωσε το ηθικό και σε λίγο ο άνεμος κόπασε, η θαλασσοταραχή σταμάτησε και έφθασαν ασφαλείς στην ακτή.

Θάρρος, ακόμη, στις συμφορές και τις αντιξοότητες, γιατί μαζί μας είναι ο Θεός, ο Κύριος των δυνάμεων, δίπλα μας η Παναγία, η οποία μεσιτεύει κάθε στιγμή για τα παιδιά της, οι φίλοι μας οι Άγιοι, δίπλα μας και αυτοί συνοδοιπόροι στον αγώνα, ιδρώνουν και κοπιάζουν μαζί μας. Σε αυτές τις καθημερινές δυσκολίες και τις παγίδες του εχθρού της σωτηρίας μας, ακούγεται η φιλόανθρωπη φωνή του Κυρίου μας : «Θάρσει, τέκνον· αφένταί σοι αι αμαρτίαι σου» (Μτθ. 9,2).

Καιρός, λοιπόν, να ζητούμε από τον Ουρανό, καιρός προσευχής, καιρός εκζητήσεως του ελέους του Θεού. Ας απολαύσουμε τον φιλόσοφο νου, Άγιο Γρηγόριο Νύσσης, στο εγκώμιό του στους Αγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

«Ας μη περάσουμε τον αριθμό χωρίς πρώτα να προσέξουμε και χωρίς να ευχαριστήσουμε γι' αυτόν. Όποιος διαθέτει τόσους πρεσβευτές, δε θα φύγει ποτέ ανικανοποίητος από την προσευχή και τη δέησή του, ακόμα κι αν τον βαρύνουν υπερβολικά τα αμαρτήματά του. Της σκέψεως αυτής και της ελπίδος μάρτυρας είναι ο Θεός στη συνομιλία του με τον Αβραάμ, όταν δεχόταν την πρεσβεία του για τους Σοδομίτες· δεν ζήτησε σαράντα δικαίους, αλλά δέκα για την σωτηρία πόλεως που επρόκειτο ν' αφανιστεί.

Εμείς λοιπόν, κατά τον Απόστολο, έχοντας τόσο νέφος μαρτύρων να μας περικυκλώνει, ας μακαρίσουμε τους εαυτούς μας χαρούμενοι για την ελπίδα μας, επιμένοντας καρτερικά στην προσευχή και εορτάζοντας τα μνημόσυνα των αγίων. Σαράντα μάρτυρες είναι ισχυροί υπερασπιστές κατά εχθρών κι αξιόπιστοι μεσολαβητές στην παράκληση μας προς τον Κύριο. Συμμεριζόμενος την ελπίδα τούτων, ας πάρει θάρρος ο Χριστιανός, είτε εξυφαίνει ο διάβολος πειρασμούς, είτε μας επιτίθενται πονηροί άνθρωποι, είτε βράζουν οι τύραννοι από το θυμό τους, είτε αγριεύει η θάλασσα και η γη δεν παράγει όσα έχει οριστεί να προσφέρει στους ανθρώπους κι ο ουρανός απειλεί συμφορές, γιατί κάθε ανάγκη και δύσκολη περίσταση του φτάνει η δύναμη τους και παίρνει πλούσια την χάρη από τον Χριστό, στον οποίο αρμόζει κάθε δόξα στους αιώνες. Αμήν» (Γρηγορίου Νύσσης, Εις τους Αγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, Λόγος Γ', ΕΠΕ 11, 243).

Ας διώχνουμε, λοιπόν, από τη ζωή μας όλους τους φόβους, από οπουδήποτε κι αν προέρχονται, γιατί μας δηλητηριάζουν και κάμπτουν το αγωνιστικό μας φρόνημα. Ως συνειδητοί Χριστιανοί προχωράμε με ελπίδα και θάρρος, παίρνοντας πάντοτε θάρρος από τους αδελφούς μας, τους συνανθρώπους μας, προπάντων όμως από τον Παντοδύναμο Δημιουργό μας, τον Πάνσοφο Θεό μας, τον φιλόστοργο Πατέρα

μας που είναι πάντοτε δίπλα μας.

Θάρρος, λοιπόν, αδελφοί μου!